

[Ulrich.]

saa dog Paaskønnelse af, at det Spørgsmaal var blevet rejst fra Retsforbundets Side, saa har de i fuldt Maal faaet, hvad der tilkommer dem; at vi ogsaa skulde godkende den baade fra Formens og Indholdets Side efter min Mening daarligere Paastand paa Overgang til Dagsordenen, de har fremsat, er dog for meget forlangt. Der staar ikke i det ærede Medlems Forslag noget som helst om, at det var Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel, der skulde revideres. Det var, som om det ærede Medlem overhovedet ikke anede, at der eksisterer en saadan Lov, og jeg kan selvfølgelig heller ikke paa Forhaand vide, om det ærede Medlem aner det eller ikke, men da det er den eneste Lov, der eksisterer, hvor disse Forhold omhandles, er det dog ganske naturligt, at man stiller Forslag om, at denne Lov revideres. Jeg beder det ærede Medlem undskylde, at vi har været saa dristige at tillade os dette.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at han stadig sammenblander to Ting. I Lovens § 3 er det foreskrevet, hvorledes den kommunale Myndighed, forinden de giver Tilladelse til Omnibus- og Fragtmandskørsel, skal indsende Sagen til Ministeren, for at Ministeren kan undersøge, om den paagældende Bilkørsel kan faa Betydning for bestaaende Jernbaner, Postruter eller koncessionerede Sporveje. Og saa kommer:

„Skønnes dette ikke at være Tilfældet, har Sagen sit Forblivende ved det kommunale Raads Beslutning; i andet Fald bliver Sagen med de indhentede Oplysninger paa ny at behandle af Raadet, og saafremt dette med mindst $\frac{3}{4}$ af Raadets Stemmer fastholder sin Beslutning, er denne endelig. I modsat Fald afgør Ministeren Sagen“.

Det er en Bestemmelse i Loven, som aldrig fra Ministerens Side er søgt ændret. Ministeren har Gang paa Gang maattet finde sig i, at den kommunale Myndighed med $\frac{3}{4}$ Majoritet har vedtaget Rutebiler, med Hensyn til hvilke Ministeren har paavist overfor den paagældende Myndighed, at de generer en Statsbane eller en Privatbane.

Noget andet er, at hvis flere forskellige kommunale Myndigheder ikke kan enes — Sogneraad indbyrdes, Sogneraad og Amtsraad, Amtsraad og Købstadkommuner — om en Rute, der passerer forskellige Kommuner, saa forelægges Sagen for Ministeren til endelig Afgørelse. Et Sted maa den Af-

gørelse ligge, og den kan kun ligge hos Ministeren.

Steen: Jeg maa sige, at det forbavtede mig, at den ærede Ordfører for Forespørgerne, da han sidst havde Ordet, ikke benyttede Lejligheden til at tage sin Dagsorden tilbage, for det er efter min Opfattelse det, den egner sig bedst til. Det ærede Medlem vil ved at læse paa den og tænke over, hvad der staar i den, sikkert selv komme til det Resultat, at det ikke kan være rimeligt for Rigsdagen eller Dele af Rigsdagen at fastholde en Dagsorden, der gaar paa Statsbanernes eventuelle Overtagelse af Rutebiltrafikken — der er intet ladet tilbage, det er der alt sammen —, efter at Ministeren har oplyst, at Statsbanernes Interesse i Rutebilerne ligger indenfor en halv Snes Procent af den samlede Rutebiltrafik. Men lad det være. I en Situation, hvor man ved, at ganske tilsvarende Bestræbelser, som udfoldes fra Statsbanernes Side, udfoldes fra en Række private Baners Side, overser man fra Forespørgerens Side ganske dette og kører bare paa Statsbanerne, fordi det er dem, man i Dag er ude efter, og saa om en begrænset Tid skal vi vel til det igen, naar de har talt med dem, der er gale paa Privatbanerne. De maa i hvert Fald se at faa samlet det hele paa een Gang, hvis det er Meningen, det skal fastholdes. Men den Erkendelse haaber jeg kommer efterhaanden, saa vi kan naa til den Enighed, som vi plejer at have i den Slags Spørgsmaal. Vi skal i hvert Fald fra mit Partis Side bidrage dertil. Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Ulrich.

Ordføreren for Forespørgerne (Oluf Pedersen): Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, fandt Anledning til at prøve paa at være spydig. Disse Spydigheder kan jeg ganske skænke det ærede Medlem; jeg mener, det her drejer sig om en saglig Forhandling.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich vilde hævde, at min Paastand paa Overgang til Dagsordenen ikke indeholdt noget om Revision af Rutebilloven. Jeg kan ikke se, at det ikke ligger i selve Dagsordenen, men paa den anden Side har jeg ikke noget imod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Ulrich har stillet, og da den desuden er modtaget af Ministeren og af Ordføreren for Partiet Venstre (Vagn Bro) og saaledes kan ved-